

produkter hänföres till konsumenter, vilka i följd härav har att erlagga skatt för sina inköp. Någon skatt skall därefter ej uttagas på de färdiga produkterna. Genom en sådan ordning uppnås, att den fabriksmässigt framställda varan kommer att belastas med lika stor varuskatt som den på byggnadsplatsen tillverkade. En lösning efter denna linje synes icke vara förenad med några tekniska eller administrativa komplikationer, eftersom antalet fabriker och tillverkare är begränsat.

En annan lösning av det skattetekniska problemet erbjuder den typ av schablon som gäller i fråga om trähus. En genomgång av några av de ovan nämnda produkterna visar att ett genomsnitt ger ett beskattningsvärde av 40 % av den eljest skattepliktiga omsättningen.

Under återopande av angivna skäl hemställdes i motionen II: 517 till 1960 års riksdag om ändring i varuskatteförordningen i fråga om fabriksmässigt förbearbetade byggnadsvaror. I motionen anvisades de två ovan alternativa utvägarna att komma till rätta med ifrågavarande spørsmål. Motionen vann emellertid icke riksdagens bifall, men bevillningsutskottet anförde i sitt utlåtande nr 62, att utvecklingen på förevarande område borde följas med vaksamhet.

Under återopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förordningen om allmän varuskatt, att skattebelastningen blir likformig för fabriksmässigt tillverkade förbearbetade byggnadsvaror och sådana varor som framställs på byggnadsplatserna samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 21 november 1961

Gustaf Kollberg

Sten Källenius

Nr 873

Av herrar **Hedin** och **Östlund**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 188, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

(Lika lydande med motion nr 723 i Första kammaren)

Stockholm den 21 november 1961

Carl Eric Hedin

Carl Östlund